

Topscorer

Marian Hoefnagel

Scoren

‘Kijk, daar! Die jongen met dat blonde haar!’
Daan wijst naar een jongen die net de tram inkomt.
Hij heeft een grote sporttas bij zich.
Noa kijkt. ‘Ja, en?’, vraagt ze.
‘Zie je niet wie dat is?’, vraagt Daan.
Noa haalt haar schouders op. ‘Nee, geen idee’,
zegt ze.
‘Dat is onze nieuwe spits’, zegt Daan enthousiast.
‘Jochem van Riel.’
‘O’, zegt Noa. ‘Nou, geweldig, hoor.’
Maar ze kijkt toch even naar die magere jongen.

Hij is bij het hokje van de conducteur blijven staan
en kijkt naar buiten.
‘Hij ziet er een beetje triest uit’, zegt ze tegen Daan.
‘Heeft hij slecht gespeeld ofzo?’
Daan lacht. ‘Welnee, hij speelde fantastisch
gisteren’, zegt hij. ‘Hij heeft twee keer gescoord!
Eén keer zelfs toen hij *achterstevoren* voor het doel
stond! Ik denk dat hij over een jaar in het eerste
elftal zit.’
‘Oké’, zegt Noa. ‘Interessant, achterstevoren
scoren.’

Ze staat op en loopt naar de jongen toe.

‘Hi’, zegt ze. ‘Ben jij de nieuwe spits van het jeugdelftal van De Trojanen?’

De jongen kijkt verbaasd naar Noa. Dan knikt hij. Noa steekt haar hand uit. ‘Ik ben Noa’, zegt ze. ‘Ik wil fan van je worden.’

Noa had verwacht dat hij nu wel zou lachen. En iets zou zeggen van: ‘o, wat leuk’, ofzo.

Maar hij kijkt nog steeds verbaasd. ‘Echt?’, vraagt hij dan. ‘Waarom?’

Noa wil net zeggen dat ze wel de vriendin van een beroemde voetballer wil zijn. En dat ze denkt dat hij een beroemde voetballer gaat worden.

Maar dan maakt de tram een bocht.

Ze verliest haar *evenwicht* en valt tegen de jongen aan.

‘Hola!’, zegt hij en pakt haar stevig vast.

Als ze weer op twee voeten staat, kijkt hij haar lachend aan.

‘Je moet wel blijven staan, hoor’, zegt hij. ‘Ik kan geen fans gebruiken die omvallen.’

‘Sorry’, mompelt Noa. ‘Die stomme trams ook!’ Voor alle zekerheid houdt ze zich vast aan een stang. Zo staat ze *stabiel*.

Maar ze voelt zich niet meer zo stoer als een paar minuten geleden.

De tram stopt en de jongen pakt zijn sporttas.

‘Dag, Noa’, zegt hij. ‘Ik moet er hier uit. Ik zie je dan wel bij de training, hè?’

Misverstand

‘Hij is leuk’, zegt Noa als ze weer naast Daan zit.
‘Ik denk dat ik echt een keer naar een training ga kijken. Dat kan toch?’

‘Ja, maar ...’, begint Daan.

Maar Noa luistert niet en kletst door.

‘Dan doe ik mijn strakke spijkerbroek aan’, zegt ze.
‘En mijn nieuwe T-shirt met al die bandjes op mijn rug.’

Ze staart even uit het raam. ‘Waar trainen jullie eigenlijk?’, vraagt ze dan. ‘Naast het stadion, toch?’
‘Ja, maar ...’, begint Daan weer.

‘Misschien moet ik mijn haar opsteken’, praat Noa verder. ‘Of denk je dat hij los haar mooier vindt? Wat vind jij mooier, Daan? Los, als een Griekse godin, of omhoog?’

Met twee handen draait ze haar bruine haar in een staart.

Dan trekt ze de staart omhoog.

Daan kijkt naar haar en schudt even zijn hoofd.
Noa altijd met haar goden en godinnen. Noa’s moeder is lerares Grieks en Latijn, en Noa kent alle godenverhalen.

'Je bent altijd mooi', zegt hij zachtjes.
Noa wil alweer verder kletsen, maar houdt
verbaasd haar mond.
'Ik moet eruit', zegt Daan dan. 'Ik app je zo.'
'Waarom moet je eruit?', vraagt Noa. 'We gaan toch
altijd samen naar het eindpunt?'
Maar Daan zegt niets terug.
Hij loopt met zijn tas naar de uitgang en springt uit
de tram.

Noa kijkt hem na door het raam.
Maar Daan draait zich niet om.

Even later pingt Noa's telefoon.
'Het is een *misverstand*, Noa', schrijft Daan.
'Jochem is gay.'
Noa leest het berichtje wel tien keer.
Ze kan het niet geloven. Een goede voetballer kan
toch geen homo zijn?

'Cirkelstad. Eindpunt van deze tram', klinkt het.
'Wilt u *allemaal* uitstappen?'
Noa pakt haar tas en loopt de tram uit.
'Wat een stomme, stomme dag', mompelt ze.

Gelijk

‘Hoe was je dag?’, vraagt Noa’s moeder.

‘Stom’, reageert Noa meteen.

Haar moeder moet lachen. ‘Denk je dat je een slecht *cijfer* krijgt voor je repetitie wiskunde?’, vraagt ze.

‘Repetitie wiskunde?’, vraagt Noa. ‘O, ja. Die was er ook nog. Eh, nou die begon slecht. We moesten van *Romeinse cijfers Arabische cijfers* maken. En dat hebben we nooit geleerd.’

‘Natuurlijk wel’, zegt haar moeder. ‘Ik heb je gisteren nog geholpen.’

Noa schudt haar hoofd. ‘We hebben gisteren van Romeinse cijfers Nederlandse cijfers gemaakt’, zegt ze. ‘Dat kan ik wel. Maar van Arabische cijfers heb ik nog nooit gehoord, hoor.’

‘Onze cijfers zijn Arabische cijfers’, zegt haar moeder.

Noa staart haar moeder met grote ogen aan.

‘Een, twee, drie?’, vraagt ze dan. ‘Dat is toch geen Arabisch?’

‘De woorden niet, nee’, geeft haar moeder toe.

‘Maar de cijfers 1, 2, 3 zijn lang geleden uit Arabië gekomen.’

‘Dat meen je niet’, grinnikt Noa.
‘Jawel, hoor’, zegt haar moeder.
‘Nou, dan heb ik die repetitie toch goed gemaakt’,
lacht Noa.
‘Gelukkig’, vindt haar moeder. ‘Dan was je dag toch
niet zo stom.’
Maar Noa schudt haar hoofd.
‘Die repetitie viel dan wel mee’, zegt ze. ‘Maar de
rest van de dag *viel* erg *tegen*, hoor. Ik zag een leuke
jongen in de tram. De spits van Daans elftal.
Maar Daan zegt dat hij gay is.’
‘O’, zegt haar moeder. ‘Ja, dat kan.’
‘Nee, dat kan helemaal niet!’, roept Noa. ‘Een
voetballer is stoer. En niet gay.’
‘Ik denk dat je die mening moet *bijstellen*’, vindt
haar moeder.
‘Ik heb nog nooit gehoord van een voetballer die
homo is’, moppert Noa. ‘Nog nooit.’

‘Luister, Noa’, zegt haar moeder. ‘Het is voor
jongens niet altijd makkelijk als ze ontdekken dat ze
homo zijn. Ze zijn bang dat ze ermee gepest zullen
worden. Dus veel jongens ontkennen het. Ze willen
het niet. Soms denken ze dat het wel overgaat als
ze maar stoer doen. Maar dat is natuurlijk niet zo.
Ik weet niet hoe het met die spits van De Trojanen
zit. Misschien zegt Daan maar wat, omdat hij
niet wil dat jij verliefd wordt op die jongen. Maar
misschien is hij echt gay. Dat kan, geloof me.’

Noa zucht. Ze weet dat haar moeder gelijk heeft.
Maar ze zou willen dat dat niet zo was.